

• Richard Groenendijk is zowel grappig als vilein. FOTO: ROY BEUSKER

Dicht bij Groenendijk

■ CABARET

Je hoeft van hem geen keiharde, actuele grappen of maatschappijkritische beschouwingen te verwachten. Cabaretier Richard Groenendijk blijft ook in zijn nieuwste programma *Alle Dagen* dicht bij zichzelf.

Dat persoonlijke past bij hem. En belangrijker nog, het werkt ook. Groenendijk geeft je het gevoel dat je even heel dicht bij hem komt. Dat je hem echt een beetje leert kennen, compleet met al zijn makken en nukken. Maar hoewel hij de ene grappige anekdote na de andere vertelt, vervalt hij niet in gewauwel. Er zit wel degenlijk een diepere onderlaag in zijn programma verweven. De cabaretier vertelt over zijn angst om zichzelf volledig over te geven, aan wat of wie dan ook. En hij twijfelt of hij zijn 'kostbare Rotterdamse witte goud' wel aan een vriendin moet doneren, want een klein Groenendijkje betekent tenslotte achttien jaar lang corvee en heel veel zorgen.

Maar die aardige Groenendijk laat zich ook van zijn vileine kant zien wanneer hij

korte metten maakt met een aantal ex-collega's van de Veronica-musical waar hij vorig seizoen in te zien was. Hoewel hij voor die kleurloze Lange Frans dan toch wel weer een soort van respect heeft, want die komt tenminste voor zichzelf op. Die laat zich niet overhalen om de crematie van het hondje van zijn buurvrouw bij te wonen of gratis het 100-jarig jubileum van een gymnastiekvereniging op Goeree-Overflakkee op te luisteren.

„Alles valt als vanzelf in elkaar”, vertelde zijn oma hem

ooit. „Ja, als een kaartenhuis”, voegt Groenendijk daar grimlachend aan toe. Dat geldt in zijn ogen misschien voor zijn leven, maar zeker niet voor dit theaterprogramma. Samen met regisseuse Wimie Wilhelm heeft hij *Alle Dagen* opgebouwd van gedegen bakstenen, met een aantal prachtige liedjes als de mortel en een gewaagd, maar ontroerend einde. Het staat als een huis.

Esther Kleuver

www.richardgroenendijk.nl

★★★★☆

vrijdag 2 december 2011

De Telegraaf